

NS-Kampskrig

#209

9 / 2023 (134)

Leksikon - Michael Kühnen

114 - SENAT

Det nationalsocialistiske senat er indbegrebet af partiets kollektive visdom og står over for partilederen, der i overensstemmelse med Führer-princippet former virkeligheden med næsten ubegrænset autoritet, som vogter af

nationalsocialismens idé. Partilederen er ansvarlig over for Senatet for at sikre, at han ligesom alle andre partimedlemmer også underordner sig idéen og partiet. Senatet består af i alt 64 senatorer (det store senat), hvoraf de 24 udgør en slags arbejdsudvalg (det lille senat).

Der skal stilles de højeste krav til senatorerne med hensyn til deres ideologiske overbevisning og standhaftighed, deres uselvskhed og upartiskhed i interne stridigheder i partiet, deres loyalitet over for partiet, deres ærlighed og deres uindskrænkede omdømme blandt partifæller. På tidspunktet for deres udnævnelse må de ikke længere være i aktiv kamp, dvs. de må ikke være indblandet i interesser, kampe og alle trivialiteter i det daglige organisationsarbejde.

En senator udnævnes på livstid ved enstemmig afstemning i senatet (partilederen har vetoret) og kan også ekskluderes fra senatet, hvis han er uværdig, men kun ved enstemmig afstemning blandt alle andre senatorer. Som et fællesskab - dvs. med enstemmige beslutninger - har Senatet ekstraordinære beføjelser:

Senatet vælger partilederen. Den kan også alene afsætte en partileder. Det har vetoret over for alle beslutninger truffet af partiledelsen og kan selv udstede ordrer til partiet, selv om partilederen så har vetoret. Som regel vil Senatet dog begrænse sig til at rådgive partiledelsen og vil kun gribe ind, når principperne er i fare. Efter partiets magtovertagelse gælder senatets beføjelser tilsvarende for alle niveauer i den daværende nationalsocialistiske Volksstaat (se staten) og endelig i den nye orden.

Under de nuværende forhold i den anden kamperperiode i Tyskland dannes senatet, så snart genetableringen af det nationalsocialistiske tyske arbejderparti er afsluttet. Partilederen udnævner de første 24 senatorer, idet de allerede siddende senatorer hver især kan forhindre en ny udnævnelse som fællesskab ved hjælp af et veto. Når antallet af 24 senatorer er nået, konstitueres det nationalsocialistiske senat med alle beføjelser og opfylder dermed Führer Adolf Hitlers ønske:

"Gennem den skal en række af bevægelsens ældste, mest loyale og mest kompetente ledere bringes i direkte forbindelse med den øverste partiledelse. At tilhøre dette bevægelsens store senat vil i fremtiden blive følt og betragtet som bevægelsens største ære."

115 - SLAVER

Slaverne er sammen med de germanske folk, romerne og de østlige indoeuropæere en af familierne af folkeslag af arisk race (se ariere) og bosatte sig i Europa hovedsageligt i den østlige del af kontinentet. Set ud fra et racemæssigt synspunkt tilhører slaverne den østlige racetype af ariskheden. Deres kernefolk - samtidig de etniske bærere af det sovjetiske imperium (se også Sovjetunionen) - er russerne.

Historisk set er slaverne arvinger til det østromerske rige Byzans og skabere og formgivere af pan-slavismen. Begge tilhører fundamentet for en fremtidig slavisk nationalsocialisme, hvis postpolitiske opgave er Østeuropa at befri sig fra marxismen og det sovjetiske diktatur samt at indlemme det i det kommende Fjerde Rige - nationalsocialismens europæiske overorden.

Inden for dette imperium garanterer nationalsocialismen alle slaviske folk bevarelse og udvikling af deres art i deres historiske levested og realiserer pan-slavismens mål om alle slaviske folks enhed i en slavisk føderation. Selvfølgelig tager nationalsocialismen fra denne panslavisme sin historiske frontposition mod de germanske folkeslag og især mod Tyskland, da den garanterer alle ariske folkeslag lige artsbevarelse og artsudvikling og dermed sikrer fremtiden for den ariske race som helhed.

Selv om nationalsocialismen oprindeligt udelukkende henvendte sig til den nordisk-germanske mennesketype, tvinger hele den hvide races nuværende situation den nu til at opfatte sig selv som hele racens organiserede vilje til at leve. Bæreren af denne vilje er også hos de slaviske folkeslag den nationalsocialistiske verdensbevægelse med dens respektive nationalsocialistiske partier, som i Tyskland det nationalsocialistiske tyske arbejderparti.

På denne måde vil nationalsocialismen også sikre bevarelsen og udviklingen af arterne af den østlige racetype i fremtiden i dens kamp for hele den ariske races overlevelse og højere udvikling i overensstemmelse med dens art og natur. Forudsætningen for dette er de slaviske folks befrielse gennem omstyrtelsen og sammenbruddet af det sovjetiske imperium. I atomalderen kan denne frigørelse kun komme indefra.

Dette langsigtede perspektiv forhindrer derfor ikke den nationale tyske Ostpolitik, som *Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front* går ind for, og som først og fremmest søger at genoprette Tysklands enhed, frihed og suverænitet gennem

forhandlinger med det sovjetiske imperium og samtidig stræber efter den tyske stats udenrigspolitiske neutralitet, uafhængigt af vest og øst.

116 - SOLDATERARBEJDE

Baseret på livets og naturens evige love - kampen for overlevelse, udvælgelse og udryddelse af arter, der er blevet uegnede til livet - bekender nationalsocialismen sig til en militant holdning til livet for at sikre bevarelse og udvikling af menneske - og racearter. Denne militante livsholdning kommer stærkest til udtryk i soldaternes form og etik som en del af det nationalsocialistiske værdiideal.

Ligesom i tilfældet med arbejderismen, som den er den skarpere manifestation af, og som den udspringer af, forstår nationalsocialismen også soldater på den ene side soldater som den konkrete sociale gruppe i det nationale samfund, de mænd, som beskyttelsen af statens ydre og indre sikkerhed er betroet, og som garanterer deres retmæssige plads og den ære, der tilkommer dem. På den anden side kendetegner soldaterlivet den etiske indstilling til livet hos soldaten, som den kommer til udtryk i det ledende princip:

"Den, der sværger ved hagekorsflaget, har intet tilbage, som stadig tilhører ham!"

Soldaten er en arbejder i værdiidealismens etiske forståelse, fordi han i overensstemmelse med sine evner, tilbøjeligheder og evner dedikerer sig selv til det nationale fællesskab og arbejder for det med al sin energi. Som soldat tjener han det nationale samfund med sin kamplystne indstilling til livet, hvilket naturligvis også indebærer engagement og opofrelse af sit eget liv. Soldaten, der er integreret i disciplin, kommando og lydighed, er den nationalsocialistiske revolutions sværdarm.

Nationalsocialistisk soldaterliv er et oprør mod den borgerlige borgerlige verden (se bourgeois) og sætter den borgerlige materialisme den stolte, heroiske holdning af kamp, tapperhed, offervilje, afkald og tjeneste (se også stolthed) over for den borgerlige materialisme. Det er imidlertid ikke militaristisk landsknægtskab eller lejesoldateri som et mål i sig selv, men er en bevidst politisk soldaterindsats i det nationalsocialistiske tyske arbejderpartis tjeneste og dets kamp for den nye orden. Dette politiske soldaterarbejde er i traditionen fra Sturm-Abteilung, som er den eneste autentiske og legitime udfoldelse af dette. Som den højeste nationalsocialistiske persontype opstår nationens ledere fra fællesskabet af politiske soldater (se også Führerprinzip og Elite).

117 - SUVERÆNITET

Suverænitet er en stats evne til selvbestemmelse og uafhængighed af fremmed indflydelse på alle områder: Nationalt forsvar, national økonomi, kultur, jurisdiktion, udenrigs- og indenrigspolitik. Udtrykket for suverænitet er den forfatningsmæssige magt, evnen til at håndhæve en forfatning, der regulerer hele statens liv.

I nationalsocialismen er nationen den suveræne - dvs. det folkelige fællesskab, der er bevidst om sig selv og i stand til at handle politisk. Det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysklands Arbejderparti) er bærer af folkets vilje og dermed den egentlige bærer af den nationale suverænitet. På grundlag af denne forståelse af national suverænitet stræber nationalsocialismen efter folkenes selvbestemmelsesret og modsætter sig al imperialism.

Siden nederlaget i Anden Verdenskrig har Tyskland ikke været suverænt, hverken som helhed eller i sine delstater, men har været underlagt sejrsmagternes kontrol - især USA og Sovjetunionen - og dermed i halvkolonialt slaveri. Det er imod dette, at Ny Front kæmper, stræber efter det tyske folks frihed og dermed bliver en tysk frihedsbevægelse og muliggør genetablering af NSDAP, som i sidste ende vil genvinde Tysklands statslige suverænitet.

Eftersom den tyske suverænitet blev bragt til ophør ved at afsætte den sidste uafhængige rigsregering, som NSDAP udgjorde, og ved at smadre partiet selv, kan den også kun genoprettes ved at genetablere partiet og dets fornyede magtovertagelse.

En nations suverænitet realiseres enten i en nationalstat eller i et imperium, hvis fundament er de nationers frihed, der er forenet i det. Den Nye Front stræber ikke primært efter en tysk nationalstat, men efter det fjerde rige som en overnational orden i Europa, der på samme måde sikrer suverænitet og kan løse problemet med tilstrækkeligt livsrum.

118 - SOVJETUNIONEN

Sovjetunionen er en af de to supermagter og dermed sammen med USA en af de største imperialistiske kræfter i verden, som truer folkenes frihed. Denne sovjetiske imperialisme tjener marxismens dogmatiske ideologi (se også dogmatisme). Dens völkiske bærer er russernes folk, som selv er ofre for det marxistiske diktatur.

Nationalsocialismen, som er den ariske races organiserede vilje til at leve (se arisk og vilje), er antiimperialistisk og kæmper for alle hvide folks frihed. Det er således fjendtligt indstillet over for både den marxistiske ideologi og Sovjetunionens statssystem samt over for den imperialisme, der udspringer af dem. Men da Sovjetunionen er en atomvåben-supermagt, kan den ikke besejres udefra og ikke ved krig eller pres, men må overvindes indefra ved hjælp af en revolution. Dette

vil ske gennem sejren for en nationalsocialistisk bevægelse i Sovjetunionen, hvorved Rusland ligesom hele slavernes bosættelsesområde i Europa vil blive en del af det kommende fjerde rige. De kort- og mellemfristede nødvendigheder af en tysk national politik over for Sovjetunionen og dens imperium skal nøje adskilles fra dette meget langsigtede mål.

Den Nye Fronts Gesinnungsgemeinschaft stræber efter Tysklands neutralitet, hvorved den tyske nations enhed, frihed og suverænitet skal genoprettes - ved hjælp af en omfattende politisk forening og samarbejde med Sovjetunionen. Dette adskiller strengt spørgsmålet om udenrigspolitisk samarbejde mellem staterne fra den ideologiske kamp.

Hovedfjenden for den nye generation af nationalsocialismen i Tyskland er ikke Sovjetunionen. Magtpolitisk set er USA og den zionisme, der styrer USA, hovedfjenden, ligesom det kulturelt set er amerikanismen, som den tyske kulturrevolution er rettet mod. Derimod er der ingen kulturimperialisme fra Sovjetunionen, og den zionistiske indflydelse er langt mindre udtalt.

119 - SOCIALISME

At overvinde kapitalismen og opbygge en socialistisk orden er de traditionelle mål for arbejderbevægelsen, hvis arvtager og perfektionist er nationalsocialismen. Socialismen er en vilje til fællesskab - et fællesskab, hvor arbejderen er ligeværdig og respekteret, hvor alle kun bedømmes og belønnes efter, om de sætter sig selv på deres plads i overensstemmelse med deres evner og ikke efter, hvilket arbejde de udfører. Den socialistiske orden er baseret på arbejderprincipperne og kan kun realiseres inden for rammerne af en fri og uafhængig nation.

Ingen internationalistisk frelsesdoktrin gør arbejderen fri og skaber retfærdighed - kun ens eget folk kan opnå dette. Men det er kun muligt, hvis folket vinder frihed og suverænitet for sig selv og dermed bliver en uafhængig nation. Derfor smelter viljen til at være et frit, stolt og uafhængigt folk (nationalisme) og viljen til et retfærdigt fællesskab mellem alle klasser, stande og lag (socialisme) sammen i nationalsocialismen, som så tilføjes racemæssig bevidsthed (se også racehygiejne).

Derfor kan socialisme i ordentlig forstand kun tænkes som national socialisme! Nationalsocialismens politiske magthaver er det nationalsocialistiske parti. I Tyskland er det det nationalsocialistiske tyske arbejderparti. I sit partiprogram fastlægger det præcist den tyske socialismes principper og krav: mottoet er fastlagt i punkt 24: GEMEINUTZ VOR EIGENNUTZ, som derefter bliver realiseret i de konkrete krav i punkt 9-18:

Lige rettigheder og pligter for alle Volksgenossen (se ligestilling);

Ret til at arbejde - pligt til at arbejde;

Afskaffelse af arbejdskraft og ubesværet indkomst ved at bryde rentespændet;
Konfiskation af alle krigsgevinster;
Nationaliseringer;
Overskudsdeling;
Generøs pensionsordning;
Fremme af små og mellemstore virksomheder;
Jordreform;
Dødsstraf for skadedyr i befolkningen.

Den sociale og økonomiske form for völkisk socialisme er korporatismen, statsformen er den nationalsocialistiske Volksstaat, som støttes af partiet (se stat). Den völkiske socialisme bekæmper og overvinder den liberale kapitalisme og marxismen i lige høj grad og er en hjørnesten i den nye orden.

120 - STATUS

Nationalsocialismen stræber efter den totale stat - dvs. en stat, der gennem en total mobilisering omfatter og integrerer alle sociale grupper og lag, alle livsudtryk i et nationalt samfund og alle dets nationale kammerater, organiserer og koncentrerer alle kræfter og energier og leder dem mod ét mål:

Bevarelse og udvikling af folkearterne!

Denne totalstat er den nationalsocialistiske folkestat, der er formet og støttet af det nationalsocialistiske parti (se Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti), som er opstået som følge af den nationalsocialistiske revolution og baseret på korporatisme. Ifølge den nationalsocialistiske forståelse er staten imidlertid aldrig et mål i sig selv, men altid et middel til at nå et mål. Den tjener et folks overlevelse og højere udvikling i overensstemmelse med dets art og natur og er den magtpolitiske organisationsform for det viljesfællesskab, som et folk danner for at kunne leve og udvikle sig - nationens viljesfællesskab (se Vilje). Kun dette formål og kun denne mening med dens eksistens kan fastslå en stats legitimitet.

En stat er altid den organisatoriske form for et viljesfællesskab af mennesker. Det kan også være baseret på en ideologi, en klasse, en religion, en forfatning, materielle interesser osv., men det anerkendes så af nationalsocialisterne som faktisk eksisterende, men ikke som etisk begrundet, men bekæmpes og overvindes til sidst.

Den etisk berettigede stat er alene nationalstaten, som i overensstemmelse med selvbestemmelsesretten omfatter alle medlemmer af et folk, der bosætter sig

sammen. Statens højeste form er riget som en stor magtpolitisk orden og den ariske races livsrum (se arisk). Det Fjerde Rige er derfor den faktiske form for statslig organisation, som den nye orden ønskede at opnå med nationalsocialismen. Overgangen fra det herskende system til den nationalsocialistiske folkestat sker der, hvor en juridisk revolution er mulig (dvs. i de fleste demokratier af vestlig type), gennem en statsreform.

Sjov under hagekorset

En samling af anekdoter samlet af Gerhard Lauck

42.

Efter en lang dag med demonstrationer i Michigan så vi bestemt ikke frem til den syv timer lange hjemtur i en gammel Ford-lastbil, hvor vi var trængt sammen. I begyndelsen diskuterede vi lystigt dagens begivenheder. Snart gav morskaben dog plads til kedsomhed, mens vi så kilometertasterne flyve forbi. Så skete det...

Vi kunne næsten ikke tro vores egne øjne! Dette var en gave fra Gud! Vi kiggede ud af vinduet og så *jødemobilen*! Det var en lang blå bus med en stor Davidsstjerne på siden. Vi begyndte at knipse *White Power*-hilsner. I begyndelsen vinkede jøderne tilbage til os. Så vi rullede vinduerne ned, da vores lastbil kørte forbi dem, gav flere salutter og råbte "Heil Hitler!" og "Six Million More!" Jeg tog mit armbånd på og lænede mig ud af vinduet.

Nogle af deres smil blev til vredesudbrud og andre til tomme udtryk af forvirring. Så begyndte den ynkelige jamren og det bankende slag mod vinduerne. Synet af disse krogede jøder fik os til at bryde ud i latter. Hysteriet i jødebussen var utroligt! De græd, de skreg og slog med næverne på vinduerne, helt ude af kontrol.

Så kiggede buschaufføren tilbage for at se, hvad fanden der foregik. Dette var for godt til at være sandt. Den *sorte* buschauffør vendte sig om og så de jamrende jøder, så kiggede han ud af vinduet og så en lastbilfuld saluterende nazister med hagekorsarmbind. Jeg har aldrig set en sort mand få så store øjne! Jeg sværger, det var ligesom i den gamle *Abbott og Costello*-film, hvor den stakkels gamle sorte ser et spøgelse, og hans øjne nærmest springer ud af hovedet på ham. I løbet af få sekunder var bussen en plet i horisonten. Jeg har aldrig set en bus køre så hurtigt.

Denne hændelse fik os til at grine hele vejen hjem.

43.

Da vi satte vores hus til salg, sendte ejendomsmæglerfirmaet en jødisk mægler over. Alt gik fint, indtil han kom ind på mit værelse, som også fungerede som kontor for vores lokale enhed. Da han gik ind på mit værelse, faldt hans kæbe på gulvet. Han kunne have vundet en guldmedalje for at løbe, så hurtigt løb han af sted.

Jeg tror ikke, han kunne lide mine *New Order*-aviser, konføderationsflag og hagekorsklistermærker, som også fungerer godt derhjemme!

NS KAMPFERUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 104 English 1973 28. April 2017 61/20

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Widerstand von Massenarbeit, Verfolgung, Verfolgung und Verfolgung haben nicht ausgereicht, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind von der Welt der Völker und Nationen getrennt. Die Welt der Völker und Nationen ist ein Kampf um die Erhaltung unserer Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Untergangs ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die wesentliche Gefahr ist aber nicht, den Völkern - gegen alle weisen Völker (?) - zu helfen. Sie sind nicht und Es werden, Chloßburg und Rassenmischung.

Ob "Lüge" oder "Lüge", ob in Wahrheit oder in Unwissenheit, ob auf Propagandamaterial basierend oder auf einem Schicksalsschicksal. Am Ende Nationalsozialisten ist unser Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sidanens emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotoalbumet, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeheden her (www.measuringtheancient.com/truth.htm). Jeg er nlet op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lys. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the **NEW ORDER**

Number 174 (2022) Founded 1978 April 26, 2023 (134)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and re-education.

Whether "Lüge" or "Lüge", whether in election battles or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info